

אגה"ת חי"ט שיחה ה'

תיקון הפגם דהנשמה הוא ע"י ההמשכה מרצון שלמעלה מח"ס. וע"י ההמשכה מח"ס נמשך האור ומתמלא חיסרון האור.

באגה"ת פ"ד: (בחצאי עיגול) "והקוץ שעל היו"ד רומז לבחי' רצון העליון ב"ה שלמעלה מעלה ממדריגת בחי' חכמה עילאה". ומבאר אאמו"ר שכפל הלשון "למעלה מעלה" קאי על חכמה סתימאה שלמעלה מחכמה דאצילות, ורצון העליון שהוא גלגלתא שלמעלה מחכמה סתימאה. שמזה משמע שכדי לנקות את הפגמים צריך שההמשכה תבוא מרצון שלמעלה מח"ס. אך צריך להבין דהרי בלקו"ת (נצבים מ"ט ד') מבואר שתיקון כל הפגמים שע"י י"ג מדות הרחמים הוא מצד מוחא סתימאה (שיש בה מעלה על בחי' גלגלתא)?

והביאור בזה: החטא פועל ב' עינים: פגם בנשמה, וחסרון האור. וע"י התשובה מתקנים ב' עינים אלו, שעל ידי שמתעורר בתשובה לשוב אל ה' (מצד זה שהנשמה היתה באמנה איתו ית' גם בשעת החטא) ה"ז מגלה את ההתקשרות עצמית של הנשמה באלוקות, וזה מעורר את בעל הרצון, שמובדל ומושלל מהתחתונים, ושם לא נוגע מעשה התחתונים, וממילא מתקנים כל הפגמים. וע"י שהתעוררות תשובה של האדם הוא באופן שרוצה לשוב אל ה' "ברעותא דליבא יתיר ובחילא סגי", ולכן עבודתו הוא למעלה ממדידה והגבלה, שעובד את ה' יותר מכפי החיוב, ה"ז מעורר את מדריגת בעל הרצון שיש לו שייכות לתחתונים ורוצה להיות נמשך בתחתונים, ורק שאינו מוגבל בהגבלה דתומ"צ, וא"כ משם נמשך האור וממלא את חיסרון האור.

וי"ל שזהו הביאור בהנ"ל, באגה"ת מדבר ע"ד תיקון הפגמים שבא ממדרגת בעל הרצון שמושלל לגמרי מהתחתונים, ולכן מדגיש שהקוץ שעל היו"ד הוא מבחי' גלגלתא שלמעלה מעלה מהחכמה. ובלקו"ת מבאר ע"ד המשכת האור, וזה בא ממדרגת בעל הרצון שיש לו שייכות לתחתונים ולכן רוצה להימשך בתחתונים, ולכן אומר שהמשכה זו היא מח"ס שיש לה שייכות לספירות.